

Bulut Yemiři Kulübesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Bulut Yemiři Kulübesi

Yavuz DEMİRKİRAN

Elsie güneş tepelerin ardından görünmeden önce erkenden uyandı. Sarı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giydi. Bugün yemiş toplama günüydü! Hasır sepetini aldı ve dışarı çıktı. Yoğun, yumuşacık bir sis tepeleri pofuduk bir battaniye gibi sarmıştı. 'Bulut yemişleri için mükemmel hava,' diye fısıldadı Elsie ve yola koyuldu.

Elsie tepeye tırmanırken sis çizmelerinin etrafında döndü. Dünya pamukla sarılmış gibi sessiz ve huzurluydu. En iyi yemişlerin nerede yetiştiğini biliyordu—tam tepede, sisin en yoğun olduğu yerde. Sepeti kolunda boş ve hazır sallanıyordu. 'Koca bir tepe dolusu bulacağım,' dedi.

Elsie yaprakların altını ve kayaların çevresini aradı ama hiç yemiş görünmedi. Sis, bir atkı gibi etrafında kıvrılarak yoğunlaştı. Sonra beyaz pusun içinden tuhaf bir şey gördü. Tepede, yosun yeşili çatısı ve iki yuvarlak penceresi olan minik bir kulübe duruyordu. 'Burada bir ev mi?' diye merak etti Elsie. 'Bu çok tuhaf.'

Kulübe sıcak ve dost canlısı görünüyordu. Bacası yumuşak beyaz sisler püskürtüyor, pencerelerin altında çiçek kutuları açıyordu. Sarmaşıklar krem rengi duvarlara tırmanıyordu. Elsie yaklaştı, kalbi hızlı hızlı atıyordu. Ahşap kapı bir gülümseme gibi açıldı. 'Merhaba, canım!' dedi neşeli bir ses. 'Sis uçup gitmeden içeri gel!'

İçeride, gümüş saçları ensesinde topuz yapılmış, kısa boylu, hafif kambur bir kadın duruyordu. Lavanta rengi bir hırka giymiş, yuvarlak gözlüklerini bir ipe asmıştı. 'Ben Bayan Moss,' dedi, mavi gözleri pırıl pırıl parlıyordu. 'Ve sen de aç olmalısın.' Kulübe krep ve bal kokuyordu. Elsie başını salladı, çilli burnu havayı kokladı. 'Ben Elsie. Bu sizin eviniz mi?'

Bayan Moss güldü ve sıcak süt doldurdu. 'Bu kulübe sisle birlikte yolculuk eder,' diye açıkladı. 'Yalnızca sabah sisi çöktüğünde ortaya çıkar. Tepeden tepeye süzülürüz, hiç uzun kalmayız.' Elsie'nin ela gözleri kocaman açıldı. 'Gezgin bir kulübe mu? Bu harika!' Bayan Moss gülümsedi. 'Utangaçtır ama misafirleri sever. Özellikle yemiş toplayanları.'

Yuvarlak pencerenin yanındaki küçük masaya oturdular. Bayan Moss tatlı şuruplu bulut yemişı krepleri ikram etti. 'Bu yemişler tam dışarıdan geliyor,' dedi. Elsie bir lokma aldı ve sırttı, aralıklı dişleri göründü. 'Tattığım en güzel yemişler!' Kulübe sanki etraflarında mutlulukla mırıldanıyor, pencereler sıcak gözler gibi parlıyordu.

Kahvaltıdan sonra Elsie bulaşıkları yıkamaya yardım etti. Kulübe hafifçe gıcırdadı, sanki teşekkür ediyordu. 'Sis sizi hep taşır mı?' diye sordu Elsie. Bayan Moss başını salladı. 'Pus bizim dostumuzdur. Bizi usulca kaldırır ve ihtiyaç duyulduğumuz yere götürür.' Pencereden sis çoktan inceliyordu. 'Eyvah,' dedi Bayan Moss. 'Güneş geliyor.'

Dışarıda sis hızla soluyordu. Kulübe titremeye başladı. 'Sis kaybolmadan yeni bir dinlenme yeri bulması gerek,' dedi Bayan Moss. 'Ama ben hızlı arama yapamayacak kadar yaşıyım.' Elsie sepetini kaptı. 'Ben yardım ederim! Bu tepeleri bilirim.' Dışarı koştu, kırmızı çizimleri ıslak çimenlerde sıçradı. Pus bir atkı gibi arkasından süzüldü.

Elsie çevresine bakındı. Sis kalkıyordu ve kulübe hafifliyor, neredeyse saydamlaşıyordu. 'Nereye saklanabilir?' diye düşündü. Sonra iki büyük kayanın arasında, bir söğüt ağacının gölgelediği bir oyuk gördü. 'Buraya!' diye seslendi. Sis, kulübeyi usulca taşıyarak oyuğa doğru döndü. Ama kulübe sallandı—pek de sıcak değildi.

Elsie tepenin arkasındaki yumuşak bir yosun parçasını hatırladı. 'Beni takip et!' diye bağırdı. Hafifçe parlayan gözleriyle sis onun peşinden döndü. Kulübe zıplayarak yanlarında geldi, bacası tütüyordu. Sisin en uzun süre kaldığı sessiz bir köşeye ulaştılar. 'Burası!' dedi Elsie. 'Gölgeli ve sıcacık.' Kulübe mutlu bir iç çekişle yerleşti.

Bayan Moss kořarak geldi, gri terlikleri imenlerde kayıyordu. 'Mükemmel bir yer buldun!' diye sevindi. Kulübenin kapısı bir gülümseme gibi ardına kadar açıldı. Sis etrafında kıvrıldı, onu bir battaniye gibi örttü. 'Teşekkür ederim, Elsie,' dedi Bayan Moss. 'Evimizi kurtardın.' Elsie'nin yanakları pembeye döndü. 'Önemli değil. Yardım edebildiğim için mutluyum.'

Güneş tepelerin ardından göründü ve sis dağılmaya başladı. Pus inceldi ve hafifledi. 'Seni tekrar görecek miyim?' diye sordu Elsie. Bayan Moss küçük bir kavanoz bulut yemişi reçelini ellerine sıkıştırdı. 'Sis ne zaman çökerse bizi ara,' dedi. 'Ve sepetini getir.' Sis son kez döndü, sonra kayboldu. Kulübe gitmişti.

Elsie reel kavanozu ve sıcacık bir kalple eve y r d . Ailesine gezgin kul beyi ve iyi kalpli Bayan Moss'u anlattı. 'Bir arkadař edinmiřsin,' dedi annesi. Elsie bařını salladı. 'Ve evine d nmesine yardım ettim.' Reeli rafa koydu, sisli sabahın tatlı bir hatırası olarak. 'Yarın onları arayacaėım,' diye fısıldadı.

Günler geçti ama Elsie unutmadı. Her sisli sabah sepetiyle tepelere tırmandı. Bazen yemişlerden başka bir şey bulamadı. Ama bazen, pusun içinden yosun yeşili bir çatı ve tüten bir baca gördü. O zaman kapıya koşar, Bayan Moss onu kahvaltıya buyur ederdi. 'Arkadaşlar sürprizlerin en güzelidir,' dedi Elsie.

Ve böylece bulut yemişı kulübesi sisle birlikte yolculuk etmeye devam etti. Elsie'nin yardımı sayesinde her zaman sıcacık bir dinlenme yeri buldu. Bayan Moss ve Elsie krep ve reçel eşliğinde gülüşerek birçok kahvaltı paylaştı. Tepeler, sisle ve iyilikle sarılmış gizli bir dostluk barındırıyordu. Ve Elsie, misafirperverliğin sisli bir sabahı harika bir maceraya dönüştürebileceğini biliyordu.